

ΑΚΟΥ ΚΑΙ ΜΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΟΚΑΝΑ

2ο ΣΔΕ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2017-2018

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΡΑΣΕΩΝ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

Συγγραφική
Ομάδα
αποτελούμενη
από Μέλη του
Παραρτήματος

Επισκεφτείτε το BLOG μας στο AkouKaiMas.BlogSpot.Com

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ
ΓΚΑΛΕΡΙ ΧΑΛΚΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ
ΒΟΤΑΝΙΚΟ ΚΗΠΟ

ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ
ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Από τον εκπαιδευόμενο Μ.Φ.

Είμαι στο χώρον αυτό, που λέγεται Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, για να μάθω τα ελληνικά του δημοτικού σχολείου. Από τότε που ξεκίνησα, έμαθα πράγματα που τα άκουγα και δεν τα καταλάβαινα. **Και τώρα νιώθω ότι αξίζει για μένα να έρχομαι στο σχολείο,**

γιατί κάθε φορά μαθαίνω και κάτι καινούργιο. Νιώθω πολύ άνετα με τα άλλα μέλη της τάξης μου. Επίσης, νιώθω ικανοποίηση από τους καθηγητές που μας διδάσκουν. Αλλά πάνω από όλα είναι για μένα μια ευκαιρία και προσπαθώ, όταν μπορώ, να βρίσκομαι στον χώρο αυτό, να μαθαίνω τα ουσιαστικά που δεν ξέρω, όπως την ορθογραφία κ.τ.λ. Θα ήθελα να κάνω και μαθήματα σε υπολογιστές. Να γίνονται καθημερινώς, αν είναι δυνατόν.

Είναι για μένα οι υπολογιστές το άλφα και το ωμέγα, γιατί από εκεί μαθαίνεις τα πάντα, κι ας έκανα σεμινάρια υπολογιστών. **Έμαθα πάρα πολλά, αλλά θα ήθελα να μάθω πιο πολλά.**

Πρώτο φύλλο για την εφημερίδα μας, πρώτος κύκλος εκπαίδευσης για τους μαθητές

Πρώτο φύλλο για την εφημερίδα μας, πρώτος κύκλος εκπαίδευσης για τους μαθητές, αυτής της σχολικής χρονιάς, για τους πρωτοπόρους μας σ' αυτό το εγχείρημα, τους πρωτοπόρους στην απόφαση της ζωής τους για μια άλλη στόχευση και πορεία στο μέλλον τους.

Ξεκινώ με την έννοια του πρώτου, του πρωτοποριακού γιατί έτσι κι αλλιώς είναι χαρακτηριστικό στη διαδικασία και στην πραγματικότητα αυτού του σχολείου: είναι ένα νέο εγχείρημα που αν και βαδίζει στην 3^η χρονιά του, είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μια τέτοια δομή μεταξύ ΟΚΑΝΑ και Υπ. Παιδείας. Γιατί είναι πρωταρχικής σημασίας η εκπαίδευση στη ζωή ενός υπό απεξάρτηση μέλους, καθώς βαδίζει σε πιο σταθερά μονοπάτια και προσπαθεί να οικοδομήσει μια νέα ισορροπία στη ζωή του. Γιατί είναι πρωτοποριακή αυτή η νέα εκπαιδευτική προσέγγιση με πρωτοπόρους εκπαιδευτικούς που προσαρμόζουν τη νέα γνώση και τις δεξιότητες που έχει ανάγκη ο κάθε μαθητής.

Και φυσικά πρώτοι - έχοντας στο νου μας τους ίδιους τους εκπαιδευόμενους-θεραπευόμενους αναλογιζόμενοι όχι μόνο τις επιτυχίες και τις πρωτιές που καταγράφουν στις δραστηριότητες στο σχολείο και στην πόλη. Εννοώ ότι είναι αυτοί που πρώτοι παίρνουν την απόφαση να εμπλακούν σε αυτό και όλοι εμείς απλά τους συνοδεύουμε και τους στηρίζουμε σ' αυτό που κάνουν. Αυτοί που έτσι κι αλλιώς ακόμα και στα χρόνια της «χρήσης» και της υποχώρησης των στόχων τους, ήταν οι πρώτοι που αντιδρούσαν σε όλα τα δύσκολα ή εύκολα, γύρω τους και μέσα τους, αλλά με έναν στρεβλό τρόπο βέβαια. Αυτοί που πρώτοι αντιλαμβάνονται πώς προχωρά η διαδικασία, οι πρώτοι που θέτουν παραμέτρους που πρέπει να βελτιωθούν, οι πρώτοι που βιάζονται να δώσουν πίσω είτε σαν ανανώριση είτε ως συναίσθημα, σε σχέση με αυτά που κερδίζουν στο σχολείο. Και βέβαια οι πρώτοι που θέτουν και τους επόμενους στόχους στην εκπαιδευτική και όχι μόνο ζωή τους και μας ωθούν να ανταποκριθούμε, ίσως και περισσότερο απ' ό,τι είμαστε προετοιμασμένοι.

Ίσως δεν υπάρχουν εύκολα μετρήσιμα στοιχεία προς στιγμήν, αλλά είναι διάχυτη η εντύπωση και η πληροφόρηση που έχουμε για τα μέλη που δεσμεύονται στην διαδικασία, ότι επιτυγχάνουν καλύτερη κατανόηση και συνεργασία και με τις μονάδες υποκατάστασης-θεραπείας τους, με το οικογενειακό περιβάλλον τους και με τις υπηρεσίες-φορείς που εμπλέκονται στην καθημερινότητά τους.

Φτάνοντας στο τέλος και αυτής της χρονιάς, αναλογιζόμενος το τι είναι πιο σημαντικό από τις πρωτιές που χαρακτηρίζουν το σχολείο κι ας λέγεται δεύτερης ευκαιρίας, μάλλον περνούν από το μυαλό μου τα ονόματα των πρωτοπόρων: Γιάννης, Δημήτρης, Έλενα, Σίμος, Σταύρος αλλά και Λάμπρος, Θανάσης, Θωμάς και όλοι οι άλλοι που μας επετρέψαν από το σημείο της εκκίνησης της πρώτης συνάντησης, να συμπορευτούμε ως το σημείο της βαθιάς γνωριμίας και της απλότητας. Ναι, με τα μικρά τους ονόματα, οικείοι, ισότιμοι, και αφορμή να ανταποκριθούμε σε προκλήσεις που αυτοί πρώτοι θέτουν.

Θανάσης Μουρατίδης

Κοιν. Λειτουργός

Συντονιστής παραρτήματος

ΣΔΕ-ΟΚΑΝΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

Είχαμε την τύχη να επισκεφθούμε ως σχολείο την έκθεση ζωγραφικής του ζωγράφου **Κ. Κερεστέζη** στη **Γκαλερί Χαλκός** με θέμα το Άγιο Όρος.

Αμέσως με πλημμύρισε χαρά βλέποντας μέσα από τους πίνακες γνώριμα μέρη όπου έζησα και δούλεψα για μεγάλο μέρος της ζωής μου. Πραγματικά μαγευτικά κοιτώντας σημεία, γωνίες και τοπία στα οποία περπάτησα και ανέπνευσα, διαλογίστηκα, προβληματίστηκα και πήρα σημαντικές αποφάσεις για τη ζωή μου.

Ο ζωγράφος, ένας πράος, συμπαθέστατος και φανερά επηρεασμένος από τη μοναστική ζωή, ανθρωπος, μας ξενάγησε στην έκθεση μιλώντας μας με λεπτομέρειες για κάθε έργο. Τα έργα του μάγευαν και το πιο απαιτητικό κοινό.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Οι θεραπευτικές κοινότητες της Θεσσαλονίκης διεξήγαγαν τον Μάρτιο διαγωνισμό φωτογραφίας με ελεύθερο θέμα, καθένας μπορούσε να φωτογραφίσει ό,τι ήθελε.

Ως Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας με εκπαιδευόμενους ωφελούμενους του ΟΚΑΝΑ, λάβαμε και εμείς μέρος. Διαλέξαμε τις οχτώ καλύτερες φωτογραφίες εκ των οποίων κάποιες ήταν και δικές μου. Ένωσα μεγάλη χαρά και ικανοποίηση για αυτό.

Στην έκθεση έναν τοίχο καταλάμβαναν οι φωτογραφίες μας, τρεις εκ των οποίων ήταν δικές μου. Ένωσα μεγάλη χαρά για τη διάκριση αυτή. Αισθάνθηκα ότι έκανα κάτι ουσιαστικό τόσο εγώ ως άτομο όσο και ως μέλος της ομάδας του ΣΔΕ.

Συμβουλευτική Σταδιοδρομίας στο Σχολείο μας!

Η δράση της Συμβουλευτικής Σταδιοδρομίας έλαβε χώρα φέτος στο σχολείο μας από το Φεβρουάριο μέχρι το τέλος του σχολικού έτους. Στη δράση συμμετείχαν όλοι οι εκπαιδευόμενοι του Σχολείου, κατόπιν ενημέρωσής τους για το αντικείμενο και το σκοπό της διαδικασίας.

Οι συναντήσεις με τη σύμβουλο γινόταν σε ομαδικές και ατομικές συναντήσεις ανάλογα με τις ανάγκες και τα προσδοκώμενα επιθυμητά αποτελέσματα για κάθε εκπαιδευόμενο.

Κοινή βάση όλων των παρεμβάσεων της δράσης ήταν να συμβάλουμε στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου όλοι συμπεριλαμβάνονται και είναι αποδεκτοί, να υποστηρίζουμε τη δημιουργία ενός κλίματος που συμβάλλει στην εκπαιδευτική διαδικασία και στην εξυπηρέτηση της ατομικής ανάπτυξης. Απώτερος στόχος ήταν η ενίσχυση της αυτογνωσίας και της αυτοεκτίμησης, ώστε να μπορούν οι ωφελούμενοι να αναγνωρίζουν τις γνώσεις τους, να εκτιμούν την επαγγελματική τους εμπειρία και να εντοπίζουν τις δεξιότητές τους.

Πετυχαίνοντας τον παραπάνω στόχο και γνωρίζοντας μέσα από τη δράση τις ανάγκες της αγοράς εργασίας μπορούσαν να αντιληφθούν καλύτερα τη θέση τους σε αυτήν και να διεκδικήσουν τις κατάλληλες θέσεις εργασίας.

Για να επιτευχθούν τα παραπάνω, δώσαμε έμφαση στις εμπειρίες, τα συναισθήματα και τις αξίες των ωφελούμενων και όλοι μαζί προσπαθήσαμε να βρούμε λύσεις, που αφορούσαν στην επαγγελματική αποκατάσταση και σταδιοδρομία. Οι εκπαιδευόμενοι συμμετείχαν σε ατομικές συνεδρίες, ομαδικές παρεμβάσεις και ήρθαν σε αλληλεπίδραση με φορείς. Με την ολοκλήρωση της δράσης, οι συμμετέχοντες έδειχναν να έχουν κατανοήσει το αντικείμενο της Συμβουλευτικής Σταδιοδρομίας και ανέφεραν συχνά ότι αναζητούσαν θέσεις εργασίας, έστελναν βιογραφικά σημειώματα και ερχόταν σε επαφή με επαγγελματίες.

Ως μέλη μιας ομάδας με τους εκπαιδευόμενους και τους άλλους εκπαιδευτές, απολαύσαμε τη συνεργασία με τον κάθε ένα ξεχωριστά μα πάνω από όλα με τα ομαδικά προγράμματα παρέμβασης καθώς η δυναμική της ομάδας εγείρει το ενδιαφέρον και μας έκανε να μαθαίνουμε νέα πράγματα. Ίσως, αυτός είναι και ο απώτερος στόχος για όλους στο σχολικό πλαίσιο, όπως ανέφερε και η Virginia Satir: «Μπορούμε να μάθουμε κάτι καινούργιο κάθε φορά που πιστεύουμε ότι μπορούμε».

Ευχαριστώ όλους για τη συνεργασία και τη μοναδική εμπειρία και ευχόμαστε

Καλό Καλοκαίρι !!!!

Η Ψυχολόγος και Σύμβουλος Σταδιοδρομίας του ΣΔΕ,

Στέλλα Νάκου.

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΥ ΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ

Από την εκπαιδευόμενη Ε.

Στην αρχή μου φάνηκε παράξενο σαν να ήμασταν μικρά παιδιά, αλλά κατάλαβα ότι από εκεί ξεκινάς να μαθαίνεις τον άλλον που έχεις δίπλα σου και μου άρεσε αυτό και από τους δασκάλους που με μεγάλη αγάπη είναι κοντά σου και σε βλέπουν άνθρωπο. Κάνουν τα καλύτερα για να μάθουμε όσα γίνεται πιο πολλά πράγματα και είναι συνέχεια κοντά σου, να σου δείχνουν. Τα παιδιά εδώ είναι όλα πάρα πολύ καλά ούτε να σε κοροϊδεύουν. Πραγματικά θα μου λείψουν όλοι εδώ μέσα και αυτά που έμαθα εδώ στο σχολείο και τα μέρη που μας πήγανε, που εγώ δεν θα πήγαινα ποτέ.

Το χειμώνα που πήγαμε μια εκδρομή στον Φραγκομαχαλά ήταν μια πολύ όμορφη εκδρομή. Βγάσαμε διάφορες φωτογραφίες που τις στείλαμε και σε ένα διαγωνισμό, πήραμε και από ένα έπαινο, αλλά η βόλτα που κάναμε ήταν τέλεια. Είδαμε διάφορα μαγαζιά με διάφορα προϊόντα. Με το γέλιο μας περάσαμε πολύ όμορφα.

Εντυπώσεις και σκέψεις μετά την επίσκεψη στο Πολεμικό Μουσείο Θεσσαλονίκης

Επισκεπτόμενος κάποιος από το Πολεμικό Μουσείο θα εντυπωσιαστεί ίσως σε πρώτη φάση από τα όπλα, τα κανόνια, τα αεροπλάνα... Όταν όμως αντιληφθεί τις λεπτομέρειες, θα καταλάβει ότι η ουσία όλων των αγώνων βρίσκεται στο πνεύμα και όχι στην ύλη, γι' αυτό και τον πρώτο λόγο τον έχει η ΓΥΝΑΙΚΑ...

Από το ύψωμα 731 έως τη Μάνη, από το Σούλι έως τη Μακεδονία. Η Μαντώ Μαυρογένους και η Μπουμπουλίνα, οι γυναίκες της Πίνδου και οι αρχαίες Σπαρτιάτισσες, η γυναίκα του Παύλου Μελά και των πεσόντων πιλότων... η Τραγουδίστρια της Νίκης, οι δασκάλες, οι μάνες, η μητέρα της Κύπρου μέχρι και η μητέρα μας η Παναγιά. Γι αυτό και ο Οδυσσεάς Ελύτης έγραψε «κι ένα τέταρτο μητέρας αρκεί για δέκα ζωές και πάλι κάτι θα περισσέψει που να το ανακράξεις σε στιγμή μεγάλου κινδύνου».

Για όσους έπεσαν βέβαια ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ισχύει ότι «των ανδρειωμένων ο θάνατος, θάνατος δεν λογάται». Το μέλλον καθορίζεται από το παρελθόν και την ανδρεία των προγόνων μας. Περπατώ αργά, σταθερά, με σεβασμό στο πολύπαθο ελληνικό χρώμα τιμώντας όλους όσοι αγωνίστηκαν και αντιστάθηκαν στους κατακτητές του.

Το 3^ο ΒΡΑΒΕΙΟ

Στον 4^ο Μαθητικό Διαγωνισμό του ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ για το εκτός Έδρας Τμήμα του 2^{ου} ΣΔΕ Θεσσαλονίκης.

Οι εκπαιδευτές/τριες και οι εκπαιδευόμενοι/ες του Εκτός Έδρας Τμήματος συμμετείχαμε στον Διαγωνισμό του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα με θέμα: «Κοινωνική, πνευματική και εθνική ζωή στη Μακεδονία και τη Θράκη από τα τέλη του 18ου αι. ως τα τέλη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου», για μαθήτριες/τές των Γυμνασίων και των Λυκείων της Μακεδονίας και της Θράκης και αποσπάσαμε το 3ο βραβείο στην κατηγορία ταινία, με θέμα το Γενί Τζαμί της Θεσσαλονίκης.

Αναμφίβολα πρόκειται για ένα από τα χαρακτηριστικά μνημεία της Θεσσαλονίκης, κατάλοιπο του οθωμανικού παρελθόντος. Η ιστορία του είναι πολυκύμαντη και ενδιαφέρουσα, δεν είναι όμως ευρέως γνωστή στους κατοίκους της πόλης. Το γεγονός αυτό μας ώθησε να ασχοληθούμε με τη μελέτη του μνημείου αυτού. Αρχικά δημιουργήθηκε το 1903 ως χώρος προσευχής και λατρείας για τους Ντονμέδες, τους εξισλαμισμένους δηλαδή Εβραίους της Θεσσαλονίκης.

Την περίοδο 1923-1924 στέγασε προσφυγικές οικογένειες και από το 1925 έως το 1962 στέγασε το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης. Μετά από μακρά περίοδο απραξίας ο χώρος πέρασε στη δικαιοδοσία του Δήμου Θεσσαλονίκης και φιλοξενεί σήμερα περιοδικές καλλιτεχνικές εκθέσεις και ποικίλες συναφείς δραστηριότητες.

Φυσικά η βράβευσή μας οφείλεται στη συστηματική ομαδική εργασία εκπαιδευόμενων και εκπαιδευτών. Ενδεικτικά αναφέροντας, το πρώτο στάδιο αφορούσε τη διερεύνηση υλικού σχετικά με το Γενί Τζαμί, ακολούθησε η επιτόπια επίσκεψη και ξενάγηση από εκπαιδευόμενους που είχαν αναλάβει τον ρόλο του ξεναγού. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης έγιναν πολλαπλές λήψεις βίντεο και φωτογραφιών που αποτέλεσαν τον βασικό κορμό γύρω από το οποίο δομήθηκε η ταινία μας. Κατόπιν εκπαιδευόμενοι και εκπαιδευτές συνεργάστηκαν στη συγγραφή του σεναρίου, ενώ ακολούθησε το στάδιο της ηχογράφησης της αφήγησης. Τελευταίο στάδιο αποτέλεσε η επεξεργασία ήχου και εικόνας και το μοντάζ.

Η βράβευσή μας, για δεύτερη συνεχή χρονιά μάλιστα, πέρα από το ότι μας γέμισε χαρά, αποτελεί επιστέγασμα της καλής συνεργασίας και της αστείρευτης δημιουργικής διάθεσης όλων όσοι αποτελούν την εκπαιδευτική κοινότητα του Εκτός Έδρας Τμήματος του 2ου ΣΔΕ.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ με δύναμη, αισιοδοξία και ελπίδες και την επόμενη σχολική χρονιά.

Δείτε την ταινία μας στην παρακάτω διεύθυνση:
<http://www.youtube.com/watch?v=6NxmDxvnuBU>

Εκτός Έδρας Τμήμα 2ου Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας Θεσσαλονίκης:
Εκπαιδευόμενοι: Σταύρος, Φώτης, Γιάννης, Λένα, Μαρία Δημήτρης, Αντώνης, Χρύσα, Σίμος
Επίβλεψη:
 Αλέκα Κρασσπούλου,
 Αφροδίτη Μητσοπούλου,
 Σωτήρης Τοκαλασιδής.

Σκέψεις για την λειτουργία του ΣΔΕ στον ΟΚΑΝΑ

Στο άγνωστο με οδηγό την πεποίθηση ότι η εκπαίδευση μπορεί να αλλάξει τις ζωές των ανθρώπων, πως αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα όλων των ανθρώπων χωρίς καμία εξαίρεση, αλλά, και πως είναι υποχρέωση της πολιτείας να διασφαλίζει τις προϋποθέσεις για αυτό...

Ξεκινήσαμε οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες πριν τρία χρόνια την λειτουργία του Σχολείου Δεύτερης Ευκαιρίας στον ΟΚΑΝΑ Θεσσαλονίκης. Καινοτόμο και πρωτοποριακό το εγχείρημα. Αγωνία και ερωτήματα για την πορεία του.

Η προτεραιότητα, όπως αναμενόταν, δόθηκε στους ωφελούμενους και στις ωφελούμενες στο πρόγραμμα του ΟΚΑΝΑ. Ποιοι και ποιες και κυρίως πώς; Πώς μιλάς; Πώς κερδίζεις την εμπιστοσύνη τους; Πώς πείθεις ότι αξίζει τον κόπο; Πώς γίνεται ομάδα η ομάδα αυτή; Εύκολα απεδείχθη πως από την στιγμή που οι εκπαιδευόμενοι και οι εκπαιδευόμενες αποφασίσουν να καθίσουν στα θρανία και πάλι, η διαδρομή που ακολουθεί είναι μοναδική. Με δυσκολίες και αποτυχίες, βεβαίως, αλλά κυρίως χαρές και επιτυχίες.

Δώσαμε αγάπη, όρια, πάθος, γνώση, διάθεση, φαντασία, μεράκι, σεβασμό, αξιοπρέπεια. Δείξαμε αλληλεγγύη και στηρίξαμε τη συλλογικότητα. Διεκδικήσαμε τους καλύτερους δυνατούς όρους που θα διευκόλυναν τη φοίτηση.

Και λάβαμε τα ανέλπιστα. Περισσότερη αγάπη, μεγαλύτερο πάθος για συνέχεια και ολοκλήρωση της φοίτησης, τεράστια διάθεση για γνώση, απέραντη εκτίμηση, σεβασμό και αξιοπρέπεια. Λάβαμε πολλά, παραπάνω από ότι δώσαμε.

Με απλά λόγια εμείς γίναμε καλύτεροι άνθρωποι και εκπαιδευτικοί και είχαμε την απεριγράπτη χαρά να δούμε να αλλάζουν οι ζωές των εκπαιδευόμενων. Να συνεχίζουν το σχολείο και να φοιτούν σε ΕΠΑΛ. Να πιάνουν δουλειά, να αποκτούν αυτοπεποίθηση και αυτοσεβασμό, να κάνουν φίλιες, να αποκτούν νέους ρόλους.

Σχολείο στον ΟΚΑΝΑ που δικαιώνει το όνομά του.

Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας. Για όλους, για όλες μας.

Αλέκα Κρασσπούλου

Δέσμευση για αλλαγή

Θα μπορούσε κανείς να παρατηρήσει ότι στην καθημερινότητα δεν είναι λίγες οι φορές που η προσοχή εστιάζεται σε όσα δε συμβαίνουν, όσα δε λειτουργούν 'σωστά', όσα ο καθένας δεν καταφέρνει, γενικά σε όλα εκείνα που μπορούν να χαρακτηριστούν ως «λάθη», «αποτυχίες», «ανεπάρκειες» και «ελαττώματα». Ωστόσο, όπως και σε άλλα θέματα, υπάρχει και η άλλη όψη του νομίσματος, δηλαδή η δυνατότητα να παρατηρούμε περισσότερο τα θετικά που συμβαίνουν γύρω μας, τα επιτεύγματα – δικά μας και άλλων, μια στάση που κατά τη γνώμη μου έχει πολλά οφέλη.

Υποθετώντας μια τέτοια οπτική, αυτό που με αίσθημα εκτίμησης παρατηρώ τους τελευταίους μήνες, είναι η επιμονή και η προσπάθεια που καταβάλλουν οι εκπαιδευόμενοι του σχολείου μας. Αλήθεια, πόσο εύκολα ένας ενήλικας αφοσιώνεται σε ένα στόχο, ο οποίος απαιτεί από τον ίδιο σημαντικό ποσό ενέργειας και χρόνου από τη ζωή του; Πόσο συχνά έχουμε συναντήσει ανθρώπους, οι οποίοι, με αρκετή συνέπεια, επιλέγουν για μήνες να αφιερώνουν καθημερινά 4 - 5 ώρες από τη ζωή τους σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, σε προκαθορισμένο χώρο, χωρίς να αμείβονται για αυτό;

Αυτή την προσήλωση, αυτή τη σημαντική προσπάθεια, προσωπικά την αντιλαμβάνομαι ως δέσμευση προς ένα στόχο, δέσμευση για αλλαγή. Με τον όρο αυτό εννοούμε την αφοσίωση ΚΑΙ την ανάληψη δράσης για την επίτευξη ενός επιθυμητού αποτελέσματος. Το να σκεφτείς, να επιθυμήσεις, να βάλεις ένα στόχο ή να εκφράσεις λεκτικά την πρόθεσή σου δεν αποτελεί από μόνο του δέσμευση. Ο όρος που κάνει τη διαφορά είναι η «ανάληψη δράσης», η ενεργητική εμπλοκή σε πράξεις που αποσκοπούν σε συγκεκριμένο σκοπό. Ακόμη κι αν κάποιος δε γνωρίζει εξαρχής τι ακριβώς πρέπει να κάνει ή με ποιο τρόπο μπορεί να το επιτύχει, αρκεί να είναι αποφασισμένος και όντως να επενδύσει προσωπικό χρόνο και ενέργεια για την επίτευξη του στόχου του.

Με αυτή την έννοια, λοιπόν, η δέσμευση αποτελεί ένα εσωτερικό κίνητρο, το οποίο τροφοδοτεί την επιθυμία των ανθρώπων να πάρουν πρωτοβουλίες, να συνεχίσουν να προσπαθούν και να ανακαλύπτουν

τρόπους να ξεπερνούν τυχόν εμπόδια που συναντούν στην πορεία τους προς το επιθυμητό αποτέλεσμα. Με άλλα λόγια, η δέσμευση για αλλαγή είναι μια επιλογή που κάνει ο καθένας, είναι η πρωταρχική αιτία της δράσης και της επίτευξης και μπορεί να μετασχηματίσει τη σχέση κάποιου με το παρόν και το παρελθόν. Σημειώνεται ότι με βάση τα ερευνητικά δεδομένα η δέσμευση είναι ένα από τα 4 κρίσιμα στοιχεία που οδηγούν στην προσωπική αλλαγή ή την αλλαγή ενός οργανισμού. Τα άλλα 3 είναι η σαφήνεια του στόχου, η ικανότητα υλοποίησης και η οργάνωση της δράσης.

Πώς, όμως, μπορούμε να αναγνωρίσουμε τη δύναμη της δέσμευσης κάποιου για αλλαγή; Γενικά, τείνουμε να δεσμευόμαστε σε όσα μας ενδιαφέρουν πολύ, σε όσα μπορούν να εμπλέξουν τη ψυχή μας. Κι αυτή η εμπλοκή προκύπτει είτε από τη δυσάρεσκέιά μας για το πώς είναι τα πράγματα στο παρόν είτε από τη λαχτάρα που αισθάνεται κάποιος για ένα διαφορετικό, έναν καλύτερο τρόπο ζωής στο μέλλον. Συνεπώς, χωρίς τη δέσμευση, η αλλαγή δεν πρόκειται να ξεκινήσει, ενώ χωρίς την ισχυρή προσωπική δέσμευση που κινητοποιεί την ψυχή, η αλλαγή δε μπορεί να διατηρηθεί για καιρό. Άλλωστε, τόσο οι άνθρωποι ατομικά όσο και οι επιχειρήσεις, συχνά έχουν πολύ καλές ιδέες για αλλαγή, ίσως και κάποιες να ξεκινούν να τις υλοποιούν, όμως αυτές δε ριζώνουν και δεν αναπτύσσονται αν δεν υπάρχει ισχυρή αίσθηση σκοπού και συναισθηματική επένδυση για τα επιθυμητά αποτελέσματα που θα προέλθουν από την επιδιωκόμενη αλλαγή.

Υποστηρίζεται πως κάθε φορά που κάποιος χάνει μια ευκαιρία για αλλαγή, ενισχύει τα παλιά εμπόδια. Γι'αυτό υπάρχει ένας απλός οδηγός υπενθύμισης αυτής της αναγκαιότητας, που αποτελείται από 3 έννοιες: υπομονή, επιμονή, επιμονή.

Η υπομονή έχει να κάνει με το γεγονός ότι κάθε αλλαγή απαιτεί χρόνο. Επομένως, όποιος παραμένει αφοσιωμένος στο στόχο του, έχει περισσότερες πιθανότητες να επιτύχει τις αλλαγές που θέλει, και μάλιστα με διάρκεια.

Η επιμονή σημαίνει ότι χρειάζεται συνεχή επαγρύπνηση ως προς την ιδέα ότι στο ταξίδι της αλλαγής η πορεία, άρα και η προσπάθεια, δε σταματά.

Η επιμονή αναφέρεται στην ικανότητα του καθενός να ξεπερνά τα εμπόδια και τις παλινδρομήσεις και να διατηρεί το κίνητρο και την αυτοπεποίθησή του σε περιόδους αποτυχιών και απογοητεύσεων.

Για να επανέλθω, λοιπόν, στην αρχή, η εμπλοκή μου στο συγκεκριμένο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας μου έχει δημιουργήσει ένα αίσθημα θαυμασμού προς τους εκπαιδευόμενους για την επιμονή και την αφοσίωση που επιδεικνύουν προς τον στόχο τους. Με έκανε να αναρωτηθώ κατά πόσο αυτή η στάση δέσμευσης προς την αλλαγή είναι συμπεριφορά που παρατηρείται συχνά γύρω μας. Και η αλήθεια είναι ότι μπορούσα να σκεφτώ παραδείγματα από την προσωπική ζωή μου ή από τη ζωή άλλων ανθρώπων στο ευρύτερο περιβάλλον μου, στα οποία η δέσμευση προς την αλλαγή είναι συμπεριφορά που η κατάθεση ενέργειας για έναν στόχο, θυσιάστηκε χάριν ευκολίας ή λόγω κόρασης και ελλιπούς διάθεσης χρόνου ή για πολλούς ακόμη λόγους. Συνεπώς, αυτοί οι εκπαιδευόμενοι, με τη συγκεκριμένη στάση που υιοθετούν, μπορούν να δώσουν το έναυσμα σε όλους μας να αναρωτηθούμε: εμείς πόσο δεσμευόμαστε για να επιτύχουμε στόχους και αλλαγές στη ζωή μας;

Τελικά, σε ένα σχολείο όλοι παίρνουμε συνεχώς 'μαθήματα'.

**Παντούλη Έφη
Σύμβουλος Ψυχολόγος**

ΓΙΑ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ:

Μείνετε μαζί μας στο

AkouKaiMas.BlogSpot.Com

Και στην ομάδα μας στο FB

[Φίλοι του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ
ΣΔΕ ΟΚΑΝΑ της Θεσσαλονίκης](#)

ΑΦΗΣΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΝΑ ΑΝΘΙΣΟΥΝ

Διανύοντας τη δεύτερη χρονιά ...

... στο Εκτός Έδρας Τμήμα του 2ου (πλέον) ΣΔΕ Θεσσαλονίκης, δηλαδή το Παράρτημα του ΟΚΑΝΑ, ως εκπαιδευτρια θα ήθελα να καταθέσω με συντομία και τη δική μου εμπειρία. Καταρχάς, η δουλειά στο συγκεκριμένο σχολείο υπήρξε για μένα πολύ γόνιμη και διδακτική.

Συνάντησα ανθρώπους που αγωνίζονται, ανθρώπους που δεν έχουν σχέση με τις στερεοτυπικές εικόνες που κάποιες φορές έχουμε στο μυαλό μας, ανθρώπους με διάθεση για ζωή και μάθηση και βέβαια με ποικίλα ταλέντα. Κατά τη διάρκεια της χρονιάς γινόταν αντιληπτό ότι οι αρχικοί δισταγμοί και οι φόβοι των εκπαιδευόμενων, που επέστρεψαν στα θρανία μετά από δεκαετίες, εξαλείφονταν. Αναδύθηκαν σταδιακά προσωπικότητες με ρεαλιστικούς στόχους και προσδοκίες για το μέλλον.

Απλά σε αυτούς τους ανθρώπους η δεύτερη ευκαιρία, η ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης καθυστέρησε αρκετά χρόνια και πέρασε από δύσκολα μονοπάτια.

Δε θα επεκταθώ στο σημείο αυτό στη συνεισφορά του σχολείου στη λεγόμενη επανένταξη, πιο ειδικό από εμένα μπορούν να αποφανθούν πληρέστερα.

Κλείνοντας το σημειώμά μου, θα ήθελα να απευθυνθώ στο Υπουργείο Παιδείας και στον ΟΚΑΝΑ, στους δύο δηλαδή φορείς υπό την αιγίδα των οποίων λειτουργεί το συγκεκριμένο σχολείο. Παραφράζω λοιπόν και μεταφέρω σε διαφορετικό πλαίσιο το γνωστό σύνθημα:

Αφήστε όλα τα λουλούδια να ανθίσουν.

A.M.